

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκότης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ Δημοαρχικὴ περίοδος τοῦ κ. I. Ζ. Πετροκοκκίνου ἤρχισε μὲ μίαν ὁμολογουμένως λαμπρὰν ἀπόφασιν ἧς εἰσηγητὴς ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Δήμαρχος. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε ὅπως ληφθῶσι σύντονα μέτρα ὄχι μόνον πρὸς καταστολὴν τῆς νόσου εὐφλογίας, ἧτις ἄλλωστε ὑποχωρεῖ αἰσθητῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὑγιεινὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς πόλεως ἧτις, ὡς ἐτονίσσαμεν καὶ εἰς προηγούμενον φύλλον μας, δὲν εὐρίσκεται εἰς εὐχάριστον σημεῖον. Πρὸς ταῦτα τῇ προτάσει τοῦ κ. Δημάρχου συνεστήθη μία Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ὑγείας τῆς πόλεως, ἧτις προσεχῶς συνερχομένη, θέλει ἀσχοληθῆ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῆς καὶ θέλει κανονίσῃ τὸ μέσον τῆς ἐξευρέσεως τῶν πόρων τῆς ὅπως ἡ δρᾶσις αὐτῆς ἀποβῆ ἀποτελεσματικὴ. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως, ἡ διάρκεια τῆς ἐπιτροπῆς ἦ ἴση πρὸς τὴν δημοαρχικὴν περίοδον, δηλαδὴ τετραετὴς, ἀντηλλάγησαν δὲ καὶ γινώμαι περὶ καταρτίσεως καὶ εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο καταστατικοῦ.

Ποία εἶναι ἡ σημασία τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς ιδρύσεως τῆς ὁποίας εἶχε πλέον ὠριμάσῃ ἡ ἰδέα, νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῶμεν. Ἐκ καθήκοντος ὅμως χαιρετίζομεν ἐνθουσιωδῶς τὴν ἰδρῶσιν αὐτῆς καὶ εὐχόμεθα διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου μας ἡ δρᾶσις αὐτῆς ν' ἀποβῆ εὐεργετικὴ.

Μία εἰδοποίησις τοῦ Δημάρχου Ἐρμούπολεως προσκαλεῖ τὸ κοινὸν πρὸς ἐμβολιασμὸν, δωρεὰν διὰ δαμαλίδος Ἑλβετικῆς. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ὑστερα ἀπὸ δύο μῆνας ποῦ τυραννούμεθα ἀπὸ τὴν ἀπαισίαν αὐτὴν νόσον, διὰ πρώτην φοράν βλέπομεν ἐνεργεῖαν ἀρχῆς ἐφ' ἧς ἠμποροῦμε ἐπὶ τέλους ν' ἀναπαυθῶμεν ἡσυχοί, διότι οὐδεὶς βεβαίως πρέπει πλέον ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ ἐξάλειψις τῆς εὐλογίας εἶναι ζήτημα ὀλίγων ἡμερῶν. Καὶ ὅλο αὐτὸ τὸ ἔργον τὸ ὀφείλομεν εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ ἐνεργητικότητα ἐνὸς ἀνθρώπου τοῦ κ. Πετροκοκκίνου. Πρὶν ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, ὄχι ὡς δήμαρχος ἀλλ' ὡς ἀπλοῦς πολίτης ἀγαπῶν τὸν τόπον του, ἔδωκε τὸ πρῶτον πλήγμα εἰς τὴν φοβερὰν νόσον διὰ τῆς μεγάλης δωρεᾶς του ὑπὲρ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς πόλεως, τώρα ὡς δήμαρχος μὲ τὸν δωρεὰν ἐμβολιασμὸν τῆς

δίδει καὶ τὸ τελευταῖον καὶ ἔτσι ὅτι δὲν ἔκαναν ἐπὶ δύο μῆνας τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ παραέγγραφα, τὰ λόγια καὶ ἡ ἐπίρριψις τῆς εὐδύνῃς ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον τὸ κάμει σήμερον ἕνας καὶ μόνον ἄνθρωπος. Ὁ κ. Πετροκοκκίνος ἤρχισεν ὁμολογουμένως τὴν δημοαρχίαν του μὲ ἕνα μεγάλο ἔργον. Ἡ πόλις μας τὸν εὐγνωμονεῖ.

Ἡ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Συμφώνως τῇ Νόμῳ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὴν 10 1/2 π. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νέου Δημάρχου Ἐρμούπολεως κ. Ἰωάν. Ζ. Πετροκοκκίνου πάντες οἱ νεοεκλεγέντες Δημοαρχικοὶ Παρέδρου καὶ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἐκείθεν μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα ἵνα δώσωσι τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Νομαρχοῦντος κ. Δημ. Μαρούλη. Μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὴν δέησιν ὑπὲρ εὐδωρίας τοῦ ἔργου τῆς νέας Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἀπαγγελοῦσαν παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἱερέως τοῦ I. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κ. Μιχαὴλ Ρίτσου, ἐγένετο ἡ ὄρκωσις πρῶτον τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν Δημαρχ. Παρέδρων εἶτα δὲ τῶν Δημοτ. Συμβούλων.

Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν πρακτικῶν τῆς ὄρκωσις ὁ κ. Δήμαρχος καὶ οἱ λοιποὶ Δημοτ. Ἀρχοντες ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Νομαρχοῦντος καὶ κατέβησαν τοῦ Νομαρχιακοῦ καταστήματος κατευθυνθέντες εἰς τὸ Δημοτικὸν μέγαρον ἔνθα ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ τοῦ τέως Δημάρχου κ. Νικ. Παπαδάμ καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ Δημοτ. Εἰσπράκτορος κ. Ἀλεξάνδρου Βενιζέλου.

Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων, τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς παρὰ τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν Δημοτ. Ἀρχὴν, ὁ τέως Δήμαρχος προσφωνῶν τὸν κ. Πετροκοκκίνου ἠνχίθη αὐτῷ πλήρη εὐδοκίμησιν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου τῆς διοικήσεως τοῦ Δήμου, πλέξας συνάμα καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ γραμματέως αὐτοῦ κ. Ἀλεξ. Βενιζέλου εἰς οὐ τὴν δραστηριότητα καὶ ἀκριβῆ ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ὀφείλει ὁ Δήμος τὴν ἐνημερότητα τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῶς παιάνας τῆς μουσικῆς τῆς «Ἀλληλοθρονηθείας» προσεφέρθησαν εἰς τὸς παρισταμένους καμπάνιτης καὶ διάφορα ἄλλα ἀναψυκτικὰ, ἤρξατο δὲ ἡ ἀποχώρησις, πρῶτον ἀποχωρήσαντος τοῦ τέως Δημάρχου, ὃν προσέπεμψαν μέχρι τῆς κλίμακος ὁ τε κ. Δήμαρχος καὶ οἱ λοιποὶ παριστάμενοι.

Ἡ ΦΩΤΑΨΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗΝ

Οὐδέποτε καθ' ὅσον ἐνθυμοῦνται τοῦλάχιστον οἱ πρεσβύτεροι τῶν συμπολιτῶν μας ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν ἐπανηγγυρίσθη μεγαλοπρεπέστερον ἢ Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἀπὸ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης καθ' ἣν ἡ μικρὰ μας πλατεία ἐπὶ ὥρας ὄλας ἐπληροῦτο ἀπὸ καταρράκτας μαγικῆς φωτοχυσίας, χάρις εἰς τὰ ἔκτακτα λαμπρὰ πυροτεχνήματα δι' ὧν ὁ λαοφιλὴς μας Δήμαρχος, ἀντὶ τῆς μηδαμινῆς σχετικῶς δαπάνης τῶν 400 δραχμῶν, ἐώρτασε συγχρόνως τὰ ἐγκαίνια τῆς μελλούσης διοικήσεως του, διότι γνωρίζει νὰ φιλοκαλῆ μετ' εὐτελείας, ὡς εἶπεν ὁ μέγας Ἀθηναῖος ἱστορικὸς περὶ τῶν συμπατριωτῶν τοῦ Ἀθηναίων οἵτινες διὰ μικρᾶς δαπάνης κατέρθουν νὰ προσπελάζωσι τὸ ὑπερτέλειον κἄλλος. Τὸ τί δύναιται νὰ κατορθώσῃ διὰ μικρῶν ἢ καλῆ θέλησις τὸ ἀντελήφθη τὸ ἐσπέρας τῆς Τρίτης ὀλόκληρος ἡ Ἐρμούπολις, ἡ ἀσφυνκτικῶς συγκεντρωθεῖσα ἐν τῇ πλατείᾳ Μιαούλη, οἱ πάντες δ' ἐκαλοτύχιζον ἑαυτοὺς διότι ἀνὴρ τῆς καλῆς θελήσεως καὶ τοῦ φιλοπόλιδος ζήλου τοῦ κ. I. Πετροκοκκίνου ἐδέχθη ν' ἀναλάβῃ τὸ ἐπαχθὲς τοῦ Δημάρχου ἀξίωμα ἐν οὕτωσι κρίσιμοις περιστάσεσι.

Ἄν δέδοται ἐκ τῶν μικρῶν νὰ κρίνωμεν τὰ μεγάλα καὶ ἐκ τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα, χαιρετίζομεν γηθόμενοι τὴν τοιαύτην εὐοίανον ἐπαρχίην τῆς δράσεως τῆς νέας Δημοτικῆς μας ἀρχῆς.

ΤΟΠΙΚΑ

Πανηγυρισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς. Ὅλος πρωτοφανῶς ἐωρτάσθη φέτος ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς. Ἡ κίνησις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπῆρξε μοναδική ἢ πλατεία κατὰ τὴν νύκτα ἰδίᾳ ἐπληρώθη ἀσφυνκτικῶς κόσμου, τὰ δὲ καφενεῖα καὶ τὰ λοιπὰ κεντρικὰ καταστήματα ἦσαν ὑπερπλήρη. Εἰς τὴν τοιαύτην κοσμοπλημμύραν συνετέλεσαν τὰ δαπάναις τοῦ κ. Δημάρχου ἐξ Ἀθηνῶν κομισθέντα διάφορα πολυτίμητα πυροτεχνήματα τὰ ὅποια ἴσως διὰ πρώτην φοράν ἐθαύμασεν ὁ Συριανὸς κόσμος. Καίτοι πολλοὶ μεμφίμοιροι ἐθεώρησαν τὴν τοιαύτην τοῦ κ. Δημάρχου πράξιν ὡς ὑπερβάλλουσαν πολυτέλειαν ἀναγκαζόμεθα νὰ τονίσωμεν χάριν αὐτῶν ὅτι αἱ τοιαῦται ἑορταὶ εἶναι ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀπαραίτητοι, παρέχεται δ' ἐπὶ τέλους εὐκκριὰ εἰς ὅλους καὶ μάλιστα εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον νὰ διέλθῃ ὀλίγας εὐθύμους ὥρας καὶ νὰ λησμονήσῃ πρὸς στιγμὴν τὴν καθημερινὴν μονοτονίαν, τὴν ἀναμφιβόλως εἰς μακρομὸν ἀγούσαν.

Πόλις μὴ παρέχουσα τοιαύτας εὐκαιρίας, μὴ ἔχουσα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον συχνὰς ἑορτάς, μὴ προκαλοῦσα ξένον κόσμον διὰ διωργανώσεως ἐτησίων πανηγύρεων κτλ. δὲν ἀναπτύσσει ἢ μόνον κατοίκους σκυθρωποὺς, μελαγχολοῦ-

λικούς, ακοινωνήτους, ή τὸ πολὺ πολὺ, κατ' ἀνάγκην φανατικούς τοῦ Βάκχου οπαδοὺς.

μικρο

Ἡ ὑγεία εἰς τὰς ἐξοχάς. Πολὺ εὐχαρίστως μακθάνομεν ὅτι εἰς τὰς ἐξοχάς ἐν γένει ἐπικρατεῖ ἀπόλυτος ὑγεία. Ὁ ἐν Ἐρμουπόλει ἐλαφρῶς προσβληθείς, καὶ εἰς τὸ χωρίον Φοῖνικα νοσηλευόμενος εὐφλογίων, εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως, εὐτυχῶς δὲ οὐδὲν ἄλλο κροῦσμα ἐσημειώθη πλέον ἐν Φοῖνικι. Ἐνεκα τούτου πολλὰ οἰκογένεια ἤρχισαν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐγκαθίστανται ἐκεῖ ὡς καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἄλλας ἐξοχάς τῆς νήσου μας.

μικρο

Τὸ ἠλεκτροθεραπευτήριον. Ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τέλειον τὸ ἠλεκτροθεραπευτήριον τῶν ἀξιοτίμων ἰατρῶν μας κ. κ. Ἀρφάνη καὶ Βρατσάφλη. Τὸ ἐν λόγῳ θεραπευτήριον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐφάμιλλον, ἂν οὐχὶ ἴσως ἀνώτερον τῶν ἐν Ἀθήναις τοιούτων, ἔχει συμπληρωθῆ διὰ τῶν τελευταίων καὶ νεωτέρου συστήματος ἠλεκτρικῶν μηχανημάτων τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ εὐρωπαϊκὴ βιομηχανία. Οἱ εἰς οἰανδήποτε ἠλεκτροθεραπείαν ὑποβαλλόμενοι ἀσθενεῖς εὐρίσκουσιν ἤδη ἐν Σύρῳ πάντα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Ἐκτὸς τῶν μνημονευμένων μηχανημάτων κέκτηται τὸ ἴδρυμα τοῦτο πάντα τὰ πρὸς ἀκτινοσκόπῃσιν μηχανήματα, διὰ τῆς μεθόδου τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων Roentgen, ὡς καὶ τὰ πρὸς φωτογράφῃσιν τῶν πασχόντων ὁστῶν κατάλληλα ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα. Καθῆκον θεωροῦμεν ἄναγκάσασθαι τὴν τοιαύτην πρὸσον τοῦ τόπου μας, καὶ νὰ συγχαρῶμεν τοὺς ἀνωτέρω φίλους συμπολίτας μας ἰατροὺς, τοὺς τοσοῦτον ἀθροῦσως καὶ σοβαρῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πάσχοντος κόσμου ἐργαζομένους.

μικρο

Συγκεντρωτικὸν σύστημα. Τὸ Ναύπιον, — ἡ ἐνδοξος πρώτη πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος — ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος «Πατρίς» κλαίει καὶ δαυφύρεται διὰ τὴν ἐπικειμένην μετὰθῆσιν τοῦ Ὀπλοστασίου τῆς εἰς Ἀθήνας, ἀφαιρουμένου οὕτω τοῦ ἄρτου ἀπὸ πολλὰς οἰκογενείας. Οἱ Ναυπιεῖς ἔστησαν δίκαιον δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα τονίζοντες ὅτι οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἔχει ἡ τοιαύτη μετὰθῆσις τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκείνου Συναρτίου. Συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ πολλὰ τὰ τοιαῦτα παθόντες Συριακοὶ τὴν θλίψιν τῶν κατοίκων τοῦ Ναυπλίου. Τὸ σύστημα τοῦ νὰ συγκεντρῶνται τοῦτέστι τὰ πάντα εἰς τὴν πρωτεύουσαν, παρέχει πολλὰ κακά, κλονίζει καὶ καταστρέχει ἐνίοτε τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, (προκειμένου μάλιστα περὶ μικρῶν Κρατῶν) αἰτινες ἔχουσιν ἄμεσον καὶ ἀπόλυτον ἀνάγκην παροχῆς ἐργασίας, αἰτινες πάσχουσι καὶ αἰτινες τέλος θὰ περιέλθωσιν εἰς τέλειον μαρασμόν. Δὲν εἶνε ἀπίθανον ὁ ἀντίκτυπος νὰ πλήξῃ τέλος καὶ τὸ κέντρον τὸ μέγα αὐτὸ παράσιτον, τὸ ὁποῖον ἀπομιμῆσθαι τὰ πάντα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ παρέχει ὡς ὀκτάπους τοὺς πλοκάμους τοῦ πρὸς τροφήν τοῦ λοιποῦ σώματος, ἀλλὰ τίνας σώματος;

Μ. Γ. Δ.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

— Ὅλα ὠραῖα, ὅλα μεγαλοπρεπῆ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς μας ἐορτῆς. — Τὴν πρωτὰν ἐγένετο δοξολογία εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. — Εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτὸς ὄλων ἐν γένει τῶν Σωματικῶν μας, μετὰ τῶν λαβάρων τῶν, καὶ πλήθους κόσμου. — Παρευρέθησαν καὶ ὅλοι οἱ ἐπίσημοι, τῆς πόλεως μας μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν τῷ λιμένι μας ὁμοῦντος Ἰταλικοῦ πολεμικοῦ. — Τὴν νύκτα ὅλον ἐκάησαν τὰ πυροτεχνήματα. — Τόσος ἦτο ὁ κόσμος, ὅστε ὠρισμένας ἂν ἔρχοντο κανεῖς καρφίτσα δὲν θὰ ἐχάνετο εἰς τῆς πλάκας τῆς πλατείας μας. — Τὰ πυροτεχνήματα αὐτὰ ἦσαν ὁμολογούμενως πολὺ ὠραῖα καὶ πρωτοφανῆ εἰς ἀριθμὸν διὰ τὸν τόπον μας. — Ἐννοεῖται ὅτι ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Δημήτριου μας ὅπως εὐχαριστήσῃ τοὺς συμπολίτας τοῦ ἐπέτυχε πλήρως.

— Καὶ ἡ φωταγωγοῖς ὅμως τῶν Συλλόγων ὡς καὶ τῆς «Λέσχης» συνέβαλλον πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐν γένει τελετῆς. — Ἡ «Σκοπευτικὴ» καθὼς καὶ ἡ «Ἀλληλοβοήθεια» εἶχον ἐξόχως ὠραῖα φωταγωγηθεῖ.

— Καὶ εἰς τὴν πανηγύριν τῆς Τήνου φαίνεται ὅτι εἶχε μεταβεῖ πολλὸς κόσμος. — Ὅπως τοῦλάχιστον ἐφαίνεται ἀπὸ τὰ πλημμυρισμένα κόσμοι ἀιμόπλοια.

— Τὰ ὁλοῖα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐξετέλουν τὸ πρὸς τὴν πανηγυρίζουσαν νῆσον ὁρομολόγιον.

— Ἡ θαλαμηγὸς «Γόησσα» φέρουσα τὰς οἰκογενείας τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς κ. κ. Ἐμπερρίκων διήλθε τοῦ λιμένος μας τὴν παραμονὴν τῆς πανηγύρεως.

— Ὅπου τὴν ἐπομένην μετὰ τῶν κ. κ. Γεωργιάδῃ κατέπλευσεν εἰς Τὴνον.

— Ὅσοι ἠτύχησαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν θαλαμηγὸν αὐτὴν ὁμολογοῦν μετὰ πλείστου θαυμασμοῦ τὸν πράγματι μινθώδη πλοῦτον τῆς.

— Καὶ ὁ καιρὸς ὅμως ἐβοήθησε τελείως εἰς τὸ σύνολον τῆς ἐπιτυχίας.

— Τὰ ὀλίγα σὺννεφα τῆς προτετραίας ἔδωκαν τόπον στὴν λάμπῃν τοῦ ἡλίου.

— Ὅστις ἀκτινοβόλος ἐσκόρπισε τὴν γλυκείαν του ὄψιν εἰς τὸν ἐορτάζοντα κόσμον.

— Δεῖλὰ — δεῖλὰ ξεπρόβαλλαν τὰ ψαδάκια.

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφισβόλια ὅτι, ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ καλοκαιρία αὐτὴ πολὺ γλήγορα, θὰ θέσωμεν εἰς τὴν ἐφεδρείαν τὰ ἡμίφυλα καὶ τῆς χειμερινῆς ρεμπόμπλικας.

— Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τέτοιος φόβος.

— Ἐφόσον ἀπὸ χθὲς μετεφέρθημεν κυριολεκτικῶς εἰς τὸν Ἰανουάριον.

— Δύο τύποι ἐκ τῶν τοῦ αἴθρ! ἀφοῦ ἔθυσαν εἰς τὸν Βάκχον, διηυθύνθησαν σιγὰ — σιγὰ πρὸς τὴν συνοικίαν τῆς Ἀμμου.

— Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐθεώρησε καλὸν, ἐλλείψει ἀποχωρητηρίων, νὰ μεταχειρισθῆ ἓνα μικρὸ σπητάκι κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκείνην.

— Εἰς τὸ ὁποῖον κατοικεῖ πτωχὴ γυναικοῦλα, τελειταίως ἐλθούσα ἐπιταῦθα πρὸς εὐρεῖαν ἐργασίας.

— Ἡ δυστυχὴς ὅταν τὸ εἴησε χαμπάρι, ἔκαμε παρατηρήσεις πικρὰς εἰς τὴν τῶν αἴθρ! παρῆαν.

— Ὁ ἕτερος τῶν ὁποίων ἐγύρευε καὶ ρέστα διότι ὡς ἔλεγε «τοῦ πρόσβαλε τὴ φιλοτιμία μὲν γυναικα!»

— Τοῦ δράστου κρίναντος καλὸν νὰ τὸ σκάσῃ.

— Τὰ ὁργανάκια κατὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως ὁργιάζουν κυριολεκτικῶς κατὰ νύκτα.

— Ὁ ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ παίζουν διαρκῶς τὰ τραγουδάκια τῶν «Παναθηναίων».

— Ἐννοεῖται ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἶνε κανεῖς νευρικός διὰ νὰ μὴν ἀισθάνεται τὴν ἐκ τούτων ἐνόχλησιν.

— Κάθε Σάββατον βράδν οἱ δρόμοι βρίθουν ἀπὸ μεθυσμένους.

— Τοῦτο φυσικὰ ἀποδίδεται εἰς τὴν ἔλλειψιν κέντρων.

— Ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ὁποίων ὁ ἐργατικὸς ἴδιος κόσμος καταφεύγει εἰς τὸ προσηλές τοῦ πλέον «ἐκατοσταράκι».

— Κατὰ τὰς νέας ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς τῆς «Λέσχης» ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Α. Τσιροπινᾶς, Θ. Δρακάκης καὶ Α. Νεγρεπόντης.

— Ὁ καθαρῖσμος τῆς πόλεως ἐνεργεῖται ἤδη μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς.

— Εὐτυχῶς καὶ ἡ νύσος εὐφλογία ἐθρῖσκειται ἀπὸ νινος εἰς ὕψεσιν.

— Μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούεται κροῦσμα τι.

— Ὁ παρ' ἡμῖν κάλλιστος τῶν «Ἀνδρίων Σύλλογος», κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνήργησε ἐκλογὴν δι' ἓνα ἀντιπρόεδρον καὶ τρεῖς συμβούλους.

— Καὶ ὡς ἀντιπρόεδρος μὲν ἐξελέγη ὁ κ. Ἀλ. Πάρορης, ὡς σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Γ. Φακῆς, Α. Πετράκης καὶ Θ. Στάμος.

— Οἱ συμπολίται μας Ἀντικοὶ αὐτοῖν ἄγουν τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα.

— Τὴν Μ. Παρασκευῆν ἐν Ἄνω Σύρῳ ἀνήλθον πολλοὶ συμπολίται μας.

— Παρακολουθήσαντες τὴν τόσῳ οσμὴν ἐορτὴν τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐυταφίου.

νικ.

Διὰ τὰς ἐν Πάρῳ Καπνοφυτείας.

Ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸ φύλλον τῆς Τετάρτης τοῦ «Ἐρμουλίτου» τὴν πρὸσον τῆς καπνοπαγωγικῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξεν ἐν τῇ νήσῳ Πάρῳ ὁ συμπολίτης μας κ. Κωνστ. Γεωργιάδης πρὸ τετραετίας δι' εἰδικῶν ἐκ Τουρκίας καπνοκαλλιεργητῶν.

Ὅσον δὲ καὶ ἂν ἐχάρισμα περὶ τούτου, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴν αἰσθανθῶμεν καὶ λύπην τινα διότι δὲν ἐπροτιμήθη ἡ νῆσος μας διὰ τὸ πλουτοπαγωγικὸν τοῦτον φυτὸν, τὸ ὁποῖον πολλοὺς ἄλλους τόπους ἀνέδειξε.

Ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ταύτης διαπνεόμενοι θὰ εἴχωμεν νὰ ὑποβάλωμεν τὸ ἐξῆς: Ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον τὴν καπνοπαγωγικὴν αὐτὴν ἐργασίαν νὰ ἐπεχειρήσῃ εἰς τὸν τόπον μας, ὅπου καὶ γαίαι κατάλληλοι καὶ ἐργατικοὶ χωρικοὶ ὑπάρχουν. Δεδομένου μάλιστα ὅτι κάθε νῆσος εὐημερεῖ καὶ προοδεῖ διὰ τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου ὅπως αἴφνης ἡ Μυτιλήνη, ἡ Κρήτη καὶ ἄλλα μέρη, ὁ κ. Γεωργιάδης ἐνεργῶν ὅπως φρονοῦμεν, θὰ ὠφελοῦσε διττῶς τὸν τόπον μας, ἂν ἐνὸς μὲν διὰ τῆς ἐργασίας τοῦ θὰ παρήχε εἰς τοὺς ἐργατικούς μας πληθυσμούς, καὶ διὰ τῆς τῶν χωρικῶν ὅτινες ὁμολογουμένως εἰς τὸ ζήτημα τῆς φιλεργίας κατέχουσι τὴν πρωτεύουσαν θέσιν μετὰ τῶν εἰς τὰς ἄλλας νήσους συναδέλφους τῶν, ἂν ἑτέρου δὲ διὰ τῆς σχετικῆς ὀθήσεως τοῦ θὰ ἔδειξε εἰς τὸ παραγωγικὸν μας ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον φυσικὰ θεωρεῖται τὸ καὶ σπουδαιότερον.

μικρο

Ἐπέτειος «Φιλοπάτριδος»

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην τὸ ἐν Ἄνω Σύρῳ λαμπρὸν Σωματεῖον ὁ «Φιλοπάτρις» ἐτέλεσε μεγαλοπρεπῶς τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ.

Κατὰ ταύτην ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς ἐν λόγῳ Ἐταιρείας καὶ μερίδος τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας προσήλθον καὶ οἱ κ. κ. Δ. Μαρούλης Νομαρχῶν Κυλλᾶδων, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σ. Ἐπισκόπου τῶν Καθολικῶν, ὁ Δημητρχ. Πάρεδρος κ. Νικ. Κατσούφρης, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν καθηγητικῶν Συλλόγων Γυμνασίου καὶ Ἐμπορ. Σχολῆς, οἱ πρόεδροι τῶν Συλλόγων «Ἐμποροῦπαλλήλων», «Τηνίων», «Χιακῆς Ἀδελφότητος» καὶ «Φιλομούσων» ὡς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐγγχωρίου τύπου, πάντες δ' αὐτοὶ ἐν σώματι προπορευομένων τῶν μαθητῶν τῶν Δημ. Σχολείων Ἄνω Σύρου φαλλόντων πατριωτικὰ ἄσματα μετέβησαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐνθα ἐτελέσθη Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἐορτῇ χοροστατοῦντος τοῦ Παν. Ἐπισκόπου κ. Μακρυωνίτου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἐν σώματι καὶ πάλιν ἐπέστρεψαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου ἐνθα μετὰ σύντομον προεισαγωγὴν τοῦ προέδρου τῆς Ἐταιρείας κ. Βιτάλη τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Κοινωνικὸς Σύμβουλος Σύρου καὶ ἡμέτερος προσφιλεῖς συνάδελφος κ. Π. Στεφάνου, ὅστις ἐξύμνησε τὴν ἐθελοθυσίαν τῶν Ἡρώων τοῦ 21, ὡς καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν νεωτέρων Ἡρώων τοῦ 1912 καὶ 1913. Ὁ λόγος αὐτοῦ καλιεπέστατος καὶ πλήρης; πατριωτικῶν ἐξάρσεων ὑπερήρесе καὶ ἀπέσπασε ὄλων τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια. Εἰς τὸ τέλος προσεφέρθησαν τοῖς κεκλημένοις διάφορα ἀναψυκτικά. Οὗτοι ἀποχωροῦντες ἠῦχοντο τῇ Διοικήσει τῆς λαμπρᾶς ταύτης Ἐταιρείας τὴν πλήρη τοῦ πατριωτικοῦ αὐτῆς ἔργου εὐδοκίμῃσιν.

μικρο

Ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων ἐφόρων τῆς «Λέσχης».

Παρατηθέντων τῶν τῶς ἀποτελούντων μέρος τῆς ἐφορίας τῆς καθ' ἡμᾶς «Λέσχης» Ἑλλάδος τῶν ὡς δημοτικῶν συμβούλων ἐκλεγέντων κ. κ. Ἀριστομένουσιν Συμάνου Παύλου Νεγροπόντη καὶ Ἐπαμεινώνδα Παππαδάμ ἐξελέγησαν ὡς ἀντικαταστάται αὐτῶν εἰς τὴν ἐφορίαν τῆς λέσχης οἱ ἐκ τῶν ἀρίστων μελῶν αὐτῆς κ. κ. Ἀντώνιος Κ. Τσιροπινᾶς ἐργοστασιάρχης, Θεόδωρος Δρακάκης δικηγόρος καὶ καθηγητῆς τοῦ ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ καὶ Ἀντώνιος Νεγρεπόντης κτηματίας. Ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν τῆς Ἐφορίας τῆς λέσχης ἐπεκροτήθη παρὰ πάντων, διότι ἀληθῶς οἱ ἐκλεγέντες συγκεντροῦσιν ὅλα τὰ ἐπιζητῆκα ἐκεῖνα προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν διεύθυνσιν σωματείου συγ-

κεντρούντος δλόκληρον τήν παρ' ήμιν άριστοκρατείαν του πνεύματος του πλούτου και της καταγωγής και το όποιον εν πάση εποχή εκπροσωπεί, εν ταίς πρόσ τους ξένους ανατροφάις μας, τον βαθμόν του πολιτισμού, της ευγενείας και της μορφώσεως της καθ' ήμας κοινωνίας. Το «Βήμα» συμμερίζομενον τήν κοινήν περι της εκλογής ταύτης γνώμην συγχάριει τους εκλεχθέντας επί τη δικαία άλλως εκτιμήσει ήν επεδείξαντο πρόσ αυτούς οι μέτοχοι της λέσχης οτινες εισιν οι άριστείς της κοινωνίας μας.

Περίεργον έπεισόδιον ιερέως

Πλειστοι μάς καθήγγειλαν περίεργον έπεισόδιον, του όποιου χαρακτηρισμόν δυσκολευόμεθα να εύρωμεν. Αναγράφομεν θθεν άπλως αυτό ως άνεκοινώθη ήμιν, άφίνοντες εις τους άρμόδιους τους δυναμένους κάλλιον ήμϊν και να κρίνωσι το περιστάτικόν και να ενεργήσωσιν ό,τι δέον.

Εκηδεύετο εις συμπολίτης μας, ο Θεόδωρος Ψυχίτσας, τήν παρελθούσαν Κυριακήν, υπό των έργων του Ιερου ναου της Αναστάσεως του Σωτήρος εις τήν ένορίαν ούτινος άνήκεν ο κηδευόμενος νεκρός. Αίφνης, κατά τήν οδόν χειμάρρου, έμφρανίζεται ιερεύς έτέρας ένορίας, και ένορίας μάάλιστα εκ των μεγαλειτέρων και ευποροτέρων όστις περιβληθείς αίφνης εν μέση οδω τα Ιερατικάτου άμφια, άκολουθει τήν εκφοράν, παρά τήν παρατήρησιν του άγοντος τήν σχετικήν τελετήν ότι μόνον οι κληθέντες πρόσ τουτο Ιερείς δύνανται να λάβωσι μέρος. "Αμα όμως ή νεκρόσιμος πομπή έφθασεν εις τήν πλατείαν Μιαούλη ο παράδοχος Ιερεύς, έμπροσθεν των καφενειών και υπό τα όμματα του κόσμου, εκδίδεται των άμφίων αυτού, εγκαταλιμπάνει τήν κηδείαν και τρέπεται τήν πρόσ τα Ιδια, προκαλέσας δια της διαγωγής του τήν αγανάκτησιν πάντων των αντιληφθέντων τήν παράδοξον ταύτην σκηνήν.

Είμαι άραγε κανονική ή πράξις αύτη του Ιερέως εκείνου; Είναι πρέπουσα εις σεμνοδς λειτουργός του Υψίστου ή τοιαύτη διαγωγή; Η κοινή αγανάκτησις, ή εξέγερσις της κοινής συνειδήσεως, άπαντα άρνητικώς, και ειμεθα βέβαιαι ότι και ή ανωτάτη εκκλησιαστική αρχή, ής τας περι εϋπρεπείας του κλήρου εν γενει σκέψεις ειμεθα εις θέσιν κάλλιστα να γνωρίζωμεν, θα συμφωνήση πρόσ τήν σφόδρα εξεγερμένην εκ του λυπηρού τουτου έπεισοδίου κοινήν γνώμην και θα σπεύση να λάβη τα προσήκοντα μέτρα, να μη παριστάμεθα ούτως μειονεκτουντες εν τόπω τόπω άνεπτυγμένω όδος ο Ιδικός μας.

Ευγενείς προσφοραί.

Εις το νέον Νοσοκομείον των ευφλογιόντων, έπερ τελείως ήδη κατηρτίσθη και λειτουργεί πρό ήμερών, προσέφερον διάφορα χρήσιμα ήδη αι κάτωθι ευγενείς Κυρίκι της πόλεως μας ήτοι ή Κυρία Γ. Βελισσοχροπούλου 6 συνδόνια και 2 υποκαμίσας. Η Κυρία Γ. Ψικκλή, 24 πιάτα, 24 ποτήρια, 12 φλυτζάνια γλάκτος, 2 άριτιέρας, 42 μαχαιροπήρουνα και κουτάλια, 2 λάμπαις, 3 γαβάζια 4 μπρίκια. Η Κυρία Πεστεμακτζόγλου 24 προσόβια και 24 πετσέτας. Η Κυρία Αίδοσδου 12 ναυτικάς υποκαμίσας. Η Κυρία Πετροκοκίνου Δημάρχου 6 γυναικεία υποκάμισα. "Αξιαι πολλών συγχρητηρίων τυγχάνουσι αι φιλόθρωποι αύται Κυρίκι της πόλεως μας.

Αδικωτάτη απόλυσις

Επ' αγανάκτησεως επληροφόρηθη ή ήμετέρα κοινωνία τήν εκ της ύπηρεσίας απόλυσιν του από δεκαπενταετίας ύπηρετουντος ως Δημόσιου Εισπράκτορος κ. Διονυσίου Κουντούρη εκτάτου και έντιμωτάτου υπαλλήλου, επί λόγω ότι στερείται τον παρά του Νόμου άξιου τουμένου προσόντων. "Αραγε ή δεκαπενταετής έντιμος και άσπιλος αυτού ύπηρεσία ήρκεσεν εις τήν προϊσταμένην αύτη Αρχή ώστε να τον εισαγάγη έντός των όρίων του έν λόγω προσόντων, ενω δι' άλλους άντιους κατέστη τουτο δυνατόν; Ελπίζομεν ότι ή αδικωτάτη αύτη απόλυσις θα ταχέως επανορθωθή, διότι υπάλληλοι κ. Κουντούρης εισι δυσκαταλήρωτοι.

Αξιότιμε Κύριε Διευθυντά του «Βήματος».

Επ' ευκαιρία της ένακηψάσης δλως άπροόπτως επί τήν πόλιν μας νόσου ευφλογίας και ής ενεκα πάντες πολύ δικαίως εθερουθήθημεν διότι πρόκειται περι του πολυτιμωτου πράγματος του ανθρώπου, τουτέστι της υγείας αυτού, επιτραπήτω μοι να αι σήλαι της αξιολόγου ύμών έφημερίδος φιλοξενήσωσι μερικάς σκέψεις μου σχετικάς πρόσ το φλέγον δια τήν νήσον μας τουτο ζήτημα. "Ως πάντες γνωρίζομεν ύπάρχει πληθώρα Πατριωτικών Συλλόγων εν τή πόλει μας, ήτις κατ' έμε ούδένα κυρίως σκοπόν εκπληροί πλην της τιτοφορίας μερικών φιλοδοξούντων.

Ενω άπ' εναντίας ο Σύνδεσμος της «Αλληλοβοηθείας» και της «Σκοπευτικής Έταιρίας» Σωματεία με άρτίως βάσεις και σκοπόν εξόχως φιλανθρωπικόν το πρώτον, πατριωτικώτατον δε το Βον, δεν δύνανται ως εκ της ελλείψεως μελών επαρκών να εκπληρώσι πλήρως τον προορισμόν των.

Εάν λοιπόν δλοι αυτοί οι ποικιλόνυμοι Πατριωτικοί Σύλλογοι και Σύνδεσμοι, άπεφάσιζον να συγχωνευθώσιν με τον της «Αλληλοβοηθείας», τότε το ζήτημα της υγείας της πόλεως θα ελύετο εύκόλως, διότι άφοϋ ο λαμπρός ούτος Σύνδεσμος μέχρι τουδε κατώρθωσεν ύπερ των μελών του τόσα και τόσα ευεργετικά άποτελέσματα, θα ήδύνατο να προδη και εις τήν σύστασιν τμήματος υγιεινής, σκοπούντος τήν διαρκή έποπτείαν επί της καθαριότητας της πόλεως και εν συνενόσει μετά των επιτοπίων Αρχών ήθελε φανη κατά πολύ ώφέλιμον εις τήν διαρκή υγείαν της πόλεως.

Διατελώ μεθ' ύπολήψεως
Δημ. Σ. Αρβανιτόπουλος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες εκ της οδύνης ήν παρήγαγε ήμιν ο θάνατος του προσφιλους ήμϊν αδελφου και θείου **Νικολάου** θεωρούμεν επιβεβλημένον ήμϊν καθήκον, να και δημοσία ευχαριστήσωμεν τους παρακολουθήσαντας τήν εκφοράν του, ως και τους όπωσδήποτε συμμερισθέντας του αλγήστου πένθους μας.

Εν Έριμουπόλει 24 Μαρτίου 1914.

Δέσποινα Χειλά

Οικογένεια **Δημ. Αρβανιτοπούλου**
Ιωάννου Καλημέρη

Εις το Μεταξουργείον

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

Πωλείται γηνσία

ΒΑΦΗ ΩΩΝ

δια τας έορτάς του Πάσχα, γηνσία, καθαρά άπο πάσης άλλης βλαβεράς ύλης και εξ άγνού κρεμεζίου συνισταμένη, διδεται μετά συνταγής έρμηνευτικής.

"Ολοι να προμηθευθήται έφέτος άπ' αυτήν και θα μείνητε ευχαριστημένοι, όπως πάντοτε, δια τήν άγνήν της ποιότητα.

ΑΙ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Αι τεθείσαι επί του τάπητος τροποποιήσεις των πρόσ τα διάφορα Ευρωπαϊκά κράτη έμπορικων συνθηκών και ή τάσις της επί το επιστημονικώτερον διαρρυθμίσεως της έμμέσου φορολογίας ήμϊν, συμφώνως πρόσ τα διδάγματα της επιστήμης και ούχι κατά τον άμέθοτον έμπειρισμόν όστις διείπε τήν τελωνιακήν ήμϊν Νομοθεσίαν, ήτις και ατελής αύτη καθ' έαυτήν ήτο και άνοήτως ως τα πολλά έφηρμόζετο και εφαρμόζεται υπό άμαθών υπαλλήλων, είδομεν ότι συνεκίνησε τας εργατικάς τάξεις, και τα εργατικά κέντρα του Πειραιώς και της πρωτευούσης συνεταράχθησαν και πυρετωδώς καταγίνονται πρόσ εξασφάλισιν των εκδιαστικώς παρ' αυτών αποκτηθέντων, εις βάρος πάντοτε των άτυχών καταναλωτών, ώφελημάτων.

Φαίνεται όμως ότι ύπάρχει και επί της γής ταύτης δικαιοσύνη και ή ώρα της ανταποδόσεως θάττον ή βράδιον επέρχεται και ότι ειμεθα έγγυς της εποχής καθ' ήν ή πολλή κοινωνία, αι μεγάλαι λαϊκάι ομάδες, θ' άναπνεύσωσιν επιτρεπομένου αύταις, δια καταλήλων δασμολογικών μεταρρυθμίσεων, ν' άπολαύσωσι της σχετικής εκείνης άνέσεως εις ήν πάς άνθρωπος ελεύθερος δικαιούται. επιτρεπομένου αυτοίς να προμηθεύωνται ελευθέρως τα πρόσ συντήρησιν αυτών χρεϊώδη, όποθενδήποτε εύρίσκωσι συμφορώτερον χωρίς να εξαναγκάζωνται να δαπανώσι τον τίμιον ιδρώτα της πολυπόνου εργασίας των, όπως περιποιήσωσιν άθέμιτα κέρδη εις άπλήστους βιομηχάνους, εις πλεονέκτας βιοτέχνας, εις άσυνειδήτους έμπόρους.

Κόπτονται σήμερον αι εργατικά ένώσεις δια τήν προστασίαν των έγχωρίων βιοτεχνιών, ατινες διδουσι εργασίαν και τροφήν, ως λέγουσιν, εις άπειρίαν εργατικών χειρών. Τήν ιδέαν ταύτην τήν ήσπαζόμεθα και ήμεις και πάντοτε συνηγορήσαμεν ύπερ αυτης, άφ' ής όμως αι εργατικά ένώσεις, παρά πάντα νόμον κοινωνικής άλληλεγγύης και μόνον περι έαυτών μεριμνώσαι, συνεκεντρώθησαν εις εκδιαστικώς ένώσεις, να εξασφαλίσωσι το άτομικόν κέρδος, ούδόλωσ μεριμνώσαι περι του πόσον καταθλιπτική θ' απέβαιεν ή βελτίωσις της ίδιας αυτών καταστάσεως εις το κοινωνικόν σύνολον, εκέφθημεν ότι ούδεις ήθικός ή θεός Νόμος επιτρέπει τήν εκμετάλλευσιν των πολλών υπό των όλίγων και ότι, ως οι όλίγοι έχουσι δικαίωμα να άμύνωνται περι των ίδιων, ούτω και ή κοινωνία δλόκληρος δικαιούται ν' άφεθη ελευθέρα να ζήση και να υποστηρίξη τα συμφέροντα αυτης, αξιούσα να επιτραπή εις τον καταναλωτήν να έλθη εις άμεσον επικοινωνίαν, άνευ διαμέσων κωλυμάτων εκ μέρος της πολιτείας πρόσ τον παραγωγέα, όπως δυνηθή να προμηθευθήται τα αναγκαίουδντα αυτη εις τας λογικάς εκείνας τιμάς ής ο Νόμος ήτο προσφορής ή της ζητήσεως κανονίζει, να δέ εις τας τιμάς ής ή άκαιρος και επιζήμιος παρεμβάσις της πολιτείας τα άναγκαία.

Εις εκάστην πεπολιτισμένην χώραν ή κυβέρνησις όφείλει να σκέπτεται περι του γενικου συμφέροντος της κοινωνίας, άκόμη και όταν πρόκειται να χρησιμοποίηση τα έκτακτα προστατευτικά μέσα πρόσ ανάπτυξιν μιας έγχωρίου βιομηχανίας, ήτις κέκληται να εξυπηρετήση το γενικόν της κοινωνίας συμφέρον.

Προστατεύονται αι έγχώριοι βιομηχανίαι κατά του προσπαθόντος να καταστρέψη αυτάς εν τη γενέσει των ξένου ανταγωνισμού, άλλ' αι βιομηχανίαι ύπερ των όφείλει να παρέχη ή πολιτεία τήν προστασίαν των δέον να παρέχωσι το ένδούσιμον, ότι το ύπερ αυτών λαμβανόμενον μέτρον της προστασίας θα είναι προσωρινόν, διότι άμα ως άρχίσωσι να λειτουργώσι κανονικώς, τα μέσα τα όποια διαθέτουσι καθιστώσιν άνέφικτον πάντα συναγωνισμόν και δύνανται έφεξης να βαδίσωσιν άπροσκόπτως, άνευ οίασδήποτε προστασίας, παρέχουσαι εις τον λαόν της επικρατείας τα προϊόντα των ευωνότερον άπο τα των ξένων βιομηχανιών. "Αμα όμως πρόκειται περι βιομηχανιών, ατινες μόνον επί του δασμολογίου διαρκώς στηρίζονται ή προστασία δεν έχει κανένα λόγον, διότι τότε φορολογείται άδικαιολογήτως ο λαός της επικρατείας, χάριν του εκμεταλλευόμενου τήν προστατευμένην βιομηχανίαν κεφαλαιούχου και των εις αυτήν επασχολουμένων όλίγων εργατών, οτινες, συνδικαλιζόμενοι και κατατασσόμενοι εις διάφορα εργατικά κέντρα, δύνανται να εκδιάσωσι τον εργοδότην κεφαλαιούχον να μερίζεται μετ' αυτών τα κέρδη του και άπο κοινοϋ να κορδακίζωσιν εις βάρος του πολλου λαου.

"Η άξίωσις των εργατικών κέντρων Αθηνών, Πειραιώς ή και άλλων πόλεων του Βασιλείου, ως άντικειμένη εις το γενικόν της κοινωνίας συμφέρον κρίνεται εύθως εξ αρχής άδικος και άπορριπτέα.

"Ας καταρριφθώσιν οι εν τοις μεθορίοις του Έλληνικου Βασιλείου τιθέμενοι εις το ξένον έμπόριον, εις τήν ξένην βιομηχανίαν φραγμοί, οι επιτρέποντες εις όλίγους εργοδότης και τους παρ' αυτοίς εργάτας να εκμυζώσι τους ιδρώτας της Έλληνικής κοινωνίας.

"Αλλά κερδίζουσι δια της παρεχομένης πρόσ αυτούς εργασίας μας πολλά οι εργοδότηι και δεν μάς αποζημιώσι προσηκόντως μάς φωνά-

ζουσι καθ' ἑκάστην οἱ ἐργάται ἀπὸ τοῦ βήματος τῶν κέντρων των. Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὁ ἐργάτης δὲν εἶναι δούλος καὶ ὁ ἐργοδότης δὲν ἐξεδίασε τὸν ἐργάτην νὰ τῇ παρὰ τὴν ἐργασίαν του. Φρονεῖ ὁ ἐργάτης ὅτι ὁ ἐργοδότης τὸν ἀδικεῖ, ὡς ἐγκαταλείψῃ τὸν κακῶς ἀμοιβόντα αὐτὸν ἐργοδότην καὶ ὡς προσφέρει εἰς ἄλλον τὴν ἐργασίαν των. Τὸ τοιοῦτον δὲν με συμφέρει, διότι ὁ ἐργοδότης εὐρίσκει ἄλλον καὶ με ἀντικαθιστᾷ, λέγει ὁ ἐργάτης, διὰ τοῦτο ἐγγράφομαι μέλος εἰς ἕν ἐργατικὸν κέντρον καὶ, διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς, ἀναγκάζω τὸν ἐργοδότην νὰ με διατηρή ἐκὼν ἄκων εἰς τὴν ἐργασίαν του—διότι ἂν με ἀποβάλῃ οἱ συνεργάται μου θὰ ἀπεργήσωσι καὶ ἡ ἐργασία του, τὸ κεφάλαιόν του θὰ καταστραφῇ—νὰ μοὶ ἀυξήσῃ τὸ ἡμερομίσθιον μου, νὰ μοὶ ἐλλαττώσῃ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας μου καὶ νὰ μὴ προσλαβάνῃ ἐργάτας μὴ ὄντας μέλη τοῦ συλλόγου, ταῦτα δὲ πάντα, ἐπὶ ἀπειλῇ ἀπεργίας. Καὶ ταῦτα πάντα χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τίθεται πρόσκομμα εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐργασίαν ὅτι ἡ παραγωγικὴ δαπάνη τῶν εἰδῶν τοῦ ἐργοστασίου εἰς ὃ ἐργάζεται θὰ ἀυξήσῃ, ἡ δὲ ἀυξήσις αὕτη θὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς καταναλωτοῦ Ἕλληνοσ, ὅστις, λόγῳ τῆς δασμολογικῆς προστασίας, ὑποχρεοῦται νὰ καταναλίσκῃ τὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου τοῦ οὕτως ἰταμῶς ἐκδικαζομένου ἐργοδότη.

Ἄλλὰ πρὸ τοιαύτης πραγμάτων καταστάσεως δὲν εἶναι ἀρετώτερον μυριάκις νὰ ἐκλείψωσι, χάριν τοῦ πάσχοντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὰ δεσμὰ τῆς προστασίας;

Ἄλλοι λαμβάνουσιν ὡς ἐπεχειρήμα, ὅτι ὁ βίος κατέστη ἀκριβὸς ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῦτο ἀναγκάζει αὐτοὺς νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰς ἀπεργίας, ἵνα βελτιώσωσι τὴν ἀτομικὴν θέσιν των εἰς ἄραρος τῶν καταναλωτῶν, ἧτοι εἰς ἄραρος τῆς κοινωνίας, ἐν ᾗ εὐφύμῳ λέγουσιν ὅτι τὸν ἀγῶνα των κατευθύνουσι κατὰ τοῦ κεφαλαίου.

Τοιαῦτα προβλήματα ἀνετίθησαν πρὸ μικροῦ ἐν Ἐυρώπῃ ἅμα ὡς αἱ μηχαναὶ ἤρχισαν νὰ καταδικάζωσιν εἰς ἀργίαν πολλὰς ἐργατικὰς χεῖρας, ἅμα ἤρξατο μαστίζουσα τὰς Ἑρωπαϊκὰς κοινωνίας, ἡ θητεία τῆς βιομηχανίας. Τὰ προβλήματα ταῦτα ἀπησχόλησεν ἐκεῖ πολλοὺς καὶ σοφοὺς κοινωνιολόγους καὶ ὄχι ἀνατροπεῖς τοῦ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος καὶ χυδαίους ἐκμεταλλευτὰς τοῦ ἀτυχοῦς ἐργάτου.

Καὶ ἔλαβον ἐκεῖ τὰ προσήκοντα κατὰ τοῦ ἀπειλοῦντος τὰς ἐργατικὰς τάξεις κινδύνου. Πρῶτον διὰ τῶν λαϊκῶν ταμειωτηρίων, ἃ εἰσηγήσατο πρῶτος ὁ δικαστής *Erman Schultze Delitz*, ἱδρύσας ἐν Δελίτις τῆς Πρωσικῆς Σαξωνίας τὴν πρώτην λαϊκὴν Τράπεζαν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ὁποίας ἐγένοντο καὶ πάσαι αἱ λοιπαὶ ἐν Γερμανίᾳ λαϊκαὶ Τράπεζαι, αἱ διαχειριζόμεναι ἤδη ἑκατομμύρια λαϊκῶν ἀποταμιευμάτων, δι' ὧν ὁ ἐργάτης δύναται ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν διαφόρων δυσχερειῶν, αἵτινες πᾶσιν ἀποκαταστάσει τὸν ἐργάτην κατὰ τὴν ἐπίπονον σταδιοδρομίαν του. Δεύτερον ἐδημιούργησαν τοὺς ἐργατικούς συνεταιρισμοὺς, ὅχι βεβαίως συνδικατὰ καὶ κέντρα, καθ' ὧς δύο, τρεῖς ἢ καὶ πλείους ἐργάται, συνηθίζοντες τὰ μικρὰ ἀποταμιεύματα των καὶ τὴν ἐργασίαν των, ἐργάζοντο ἐταιρικῶς, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως ἐργοδοτῶν, διανεμόμενοι τοῦ πρὸς τῆς ἐργασίας των ἀκριβοδικαίως καὶ οὕτως ἀπελάμβανον τὸν δίκαιον καρπὸν τῆς ἐργασίας των, ὄχι διὰ παρανόμου ἐκδικάσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐντίμου καὶ χρηστῆς ἐργασίας των καὶ Τρίτον ἐδημιούργησαν τὰ συνεταιρικά τῶν ἐργατῶν πρατήρια, τὰ ὁποία ἠθροκλήμηναν ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ, καθ' ἃ διὰ μετοχῶν συνεκέντρουν ἐν κεφάλαιον ἐπιτρέπον τοῖς μετόχοις νὰ προμηθεύωνται τὰ εἶδη τὰ χρειώδη διὰ τὴν συντήρησιν ἑαυτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τὰς μικρὰς τιμὰς εἰς ἃς χονδρικῶς καὶ οὐχὶ διὰ δευτέρας ἢ τρίτης χειρὸς ἐπωλοῦντο. Ὅποια εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ἔσχον τὰ τοιαῦτα πρατήρια δύναται πᾶς τις ν' ἀντιληφθῇ, ἂν θέλῃ νὰ ἐξετάσῃ τὰς τιμὰς εἰς ἃς προμηθεύωνται τὰ φάρμακά των τὰ μέλη τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου ἢ «Ἀλληλοβοήθεια» ἐκ τοῦ ἐνταῦθα φαρμακείου τοῦ Συλλόγου, ἐν συμπαραβολῇ πρὸς τὰς τιμὰς τῶν λοιπῶν ἐνταῦθα φαρμακείων.

Ἴδου ποῖα εἶδει νὰ ἦ ἡ κατεύθυνσις τῶν παρ' ἡμῖν ἐργατικῶν ἐνώσεων, ἡ ἐντιμος, ἡ σφωφρον, ἡ νομοταγής.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει χαίρομεν, ὅτι πρῶτονδείγμα τῆς τοιαύτης λαϊκῆς συνεταιρικῆς κατευθύνσεως πρόκειται εἰς τὰ βλέμματα πάντων, τὸ δεῖγμα ὅπερ διὰ τῆς ὑδρύσεως τοῦ φαρμακείου τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» ἐπραγματώσεν ὁ κ. Γ. Ζαραχάνης, ἐφ' οὗ τὴν φιλαλλον δρᾶσιν πολλὰς καὶ χρηστάς τρηζόμεν ἐλπίδας. Ἴσως δὲ καί τοιοῦτου λαϊκοῦ πρατηρίου ἢ σύστασις δὲν θὰ ἦτο δυσχερῆς ἂν μὴ ὁ παράδοξος σωματισμὸς, ὁ ἐπ' ἐσχάτων γιγαντείως ἐκδηλωθεὶς παρ' ἡμῖν, ἐπέτρεπε νὰ διατεθῶσι πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν μερικὰ κεφάλαια διατεθέντα ἀτυχῶς κατὰ τὴν ἡμέτερον κρίσιν διὰ τοῦ ἀνέμου τὰ ποδήματα. **Τίμων.**

Δ Ο Τ Ο Σ

**Ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὸ ἀ. εἰήσιον
Μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ
πατριδος πεσόντων ἐν τοῖς δυσὶ τε-
λευταίοις ἀγῶσι, τὸ τελεσθὲν ἐπι-
σήμως ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου
Νικολάου τῇ 9 Μαρτίου 1914,
Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως**
ὑπὸ **ΑΝΔΡΕΟΥ Κ. ΦΡΑΓΚΙΔΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Τοιοῦτων ἄρα ἀγῶνων, τσοῦτων ἤδη θυσιῶν θύματα ἐγένοντο οὗτοι οἱ ἦρωες, ὧν τὴν μνήμην συλλήβδην σήμερον ἐπιτελοῦμεν. Ἦθελον δὲ οὗτοι συντελεσθῆναι εἰς τὸ ὅλον ἔργον ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐπίβουλος σύμμαχος θέλων νὰ διαρρήξῃ τὰς συνθήκας προέβαινε εἰς ἀνακωχὴν ἐπονεῖδιστον καθ' ὃν χρόνον ὁ στρατὸς ἡμῶν ἐκύκλου τὸ πολυῦμητον Μπιζανιὸν καὶ κατόπιν εἰσήρχετο νικητὴς εἰς τὴν πόλιν τῶν παιδικῶν ἡμῶν μύθων, τῆς Ἀνατολικῆς ἡμῶν εὐκλείας καὶ τῶν ἀμυθῆται; τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ὀργίων καὶ σκληρῶν δοκιμασιῶν τῶν ἡμετέρων Χριστιανῶν. Καταπατήσας δὲ τὰς συνθήκας τῆς ἱεράς συμμαχίας ὁ ἡμιδάρβαρος οὗτος Ἀσιανός, ἀντάξιός τοῦ Κρούμου γόνος, προέβη εἰς διεθνεῖς ἀξιοποιήσεις πράξεις ἐμποιοῦσας τὴν φρίκην καὶ τὸν ἀπελισμόν, διότι συλῶν τὰ ἱερὰ, ποδοπατῶν τὰς εἰκόνας, περιυδρύων τὰ τεμένη, ἀτιμάζων καὶ ἀποκτείνων παρθέτους, βρέφη καὶ γέροντας ἀνικάνους καὶ ἀναπήρους ἀπέστη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπέστη ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ!

Ὁ κίνδυνος τότε ἐπεκρέματο μέγας καὶ φανερός, τὸ ἔργον ἡμῶν ὀλεθρῶς ἤφανίζετο, κατεστρέφετο δὲ ἅπαν τὸ Ἰλλυρικὸν ζήτημα ἐξ αὐτοῦ, διὸ δὲν ἦτο δυνατόν ἄλλως γενέσθαι. Ὁ πόλεμος τότε ἤρξατο βραχδαίος καὶ ἡ θεία δίκη ἐπέκειτο! Ἡ αὕτη λοιπὸν στρατιὰ ἡμῶν ἡ ἀδάμαστος, ἡ σιδηρὰ, ἡ γενναία, ὁ αὐτὸς αὐτῆς στρατηλάτης, γενόμενος Νικητῆς καὶ Βασιλεῦς, ἐχώρησεν ὁ μὲν μετὰ τῆς δὲ, ἀμφοτέροι ἤδη γνωστοὶ καὶ ἀξιολάτρευτοί, ἡδελφωμένοι καὶ ἀποφασιστικοί, ἐχώρησαν αἰφνης πρὸς Ἄρκτον ὡς θύελλα θείας ὀργῆς, ἵνα πατάξωσι τὸν ἀτίθασσον, τὸν δόλιον, τὸν αἰσχρὸν ἤρωα τῶν φρικαλοστοτήτων καὶ τῶν αἰμοδόρων αἰσθημάτων κάτοχον, τὴν ἀγρίαν ταύτην τίγριν, τὴν μινιωμένην ἐν αὐτῇ τῇ φωλεᾷ αὐτῆς.

Ἐτελείτο ἡ βουλή τοῦ Ἱγρισίου!
Ὡς λαίλαψ τότε ἀγρία ἡ ἀδαμαντίνη ἐκείνη στρατιὰ ἐξώρμησε κατ' ἐκείνων καὶ ἀμέσως διήλθε τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν, διώξωσα, βροντήσασα καὶ συντρίψασα τὰ πάντα, στήθος δὲ γυμνὸν προθεμένη ἐπέλασεν ὑπερανθρώπως, ἡγωνίσθη ἐν ἀναπεπταμένῳ πεδίῳ ἀπέναντι κολοσσιῶν τῆς φύσεως ὀχυρωμάτων, κατὰ παντοίων καὶ ποικίλων τεχνικῶν ἐρυμάτων, ἐν μέσῳ φλεγουσῶν πεδιάδων, λογχηδῶν καὶ πύξ καὶ λάξ καταδιώξασα τὰ ἀγρία τοῦ ἐχθροῦ στίφη, διὰ μαχῶν μυριονέκρων, δι' ἀγῶνων ἐνδόξων, ἐπιστέψασα τὸ ὅλον ἔργον καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν συμμάχων ἐπιβαλοῦσα τὸ κύρος τῆς ἰσχύος τῶν ὀπλων καὶ τοῦ δικαίου ἐγγῦς τῶν συνόρων αὐτοῦ, ἐνθα ἐκλείσθη πανταχόθεν ὑπὸ στρατῶν ὡς θηρίον ἐν κλωθῇ,

«**Ἐστὶ δίκης ὀφθαλμὸς, ὅς πάνθ' ὀρᾷ;**»
Τὸν ἠρωϊκὸν ἄρα θάνατον τῶν πεσόντων εἰς τὰς μάχας ταύτας τοῦ Ἰλλυρικοῦ τούτου ἀγῶνος τίς δύναται προπόντως νὰ ἐπανήσῃ, οἷτινες ἀτελεύτησαν τὸν βίον, ὡσπερ χρῆ τὸς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκων, τῇ μὲν γὰρ πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες, ταῖς δὲ θορύβασιν λύπης καταλείποντες, ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτοις ποθεῖν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὀλοφύρεσθαι καὶ τοῖς

προσέκοντας αὐτῶν ἐλεεῖν τοῦ ἐπιλοίπου βίου. **Τῆς γὰρ αὐτοῖς εὖ ἠδονὴ καταλείπεται τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ πάντα περὶ ἐλάτινος τῆς ἀρετῆς ἠγούμενοι ἑαυτοὺς μὲν ἀπεστέρησαν βίου, χήρας δὲ γυναικὰς ἐποίησαν, ὄρφανούς δὲ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἀπέλιπον, ἐρήμους δ' ἀδελφοὺς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστησαν;»**

Ἄλλ' οἱ πεσόντες ἐνδόξως τοιοῦτο ἐργασάμενοι ἔργον, φρονούμεν ὅτι ὅπως οἱ παλαιοὶ ἡμῶν πρόγονοι εἶπον **«μόνην ἂν δοκοῦμεν ταύτην ἀποδοῦναι αὐτοῖς χάριν, εἰ τοὺς μὲν τοκέας αὐτῶν ὁμοίως ὡσπερ ἐκεῖνοι περὶ πολυλοῦ ποιήμοιθα, τοὺς δὲ παῖδας οὕτως ἀσπαζοίμεθα ὡσπερ αὐτοὶ πατέρες ὄντες, ταῖς δὲ γυναιξίν εἰ τοιούτους βαθητοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοιμεν, οἷοιπερ ἐκεῖνοι ζῶντες ἦσαν»**, εὐρωσιν ἡμᾶς τοὺς ἐπιγενομένους μιμητὰς τῶν λόγων, οὗς ἤδη ἀνεφέραμεν. Διότι ἐὰν οἱ διαφυγόντες τὸν ἐκ τοῦ πολέμου θάνατον, διέμενον τὸν μετέπειτα χρόνον ἀθάνατοι, ἴσως ἤθελέ τις εἶπει ὅτι δέον νὰ πενθῇ τις τοὺς θανόντας δι' ὄλου τοῦ βίου, οὐδενὸς ἄλλου ὑπολειπομένου αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπ' οὗ αὐτὴ ἡ φύσις καὶ νόσων ἦσσαν καὶ γήρωσι, οὗτε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχρῶς ἀπαραιτήτος», εἶναι ἄρα πρέπον νὰ θεωρῶμεν τούτους ἀξιοθρηνητούς, ἢ μᾶλλον ἀεδαιμονεσιτάτους, οἷτινες ὑπὲρ τῶν μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες οὕτως τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐκ ἐπιτρέφαντες περὶ ἑαυτῶν τῇ τύχῃ, οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. Καὶ γὰρ τοὶ ἀγῆρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνήμαι, ζηλωταὶ δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί, οἳ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοὶ, ἢ δὲ ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν».

Τελευτώντας δὲ ἤδη τὸν λόγον ἀναμνησκόμεθα τῶν ἀθανάτων λόγων τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος, λέγοντος περὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πεσόντων συμπολιτῶν αὐτοῦ **«ἀγῶ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζήλω καὶ μόνους τοῦτων ἀνθρώπων οἷμαι κοεῖτον εἶναι γενέσθαι, οἷτινες ἐλειδῆ θνητῶν σωματίων εὐτυχον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι καὶ θεραπεύοντες τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοῖς θαπτομένοις»**, ἡ δὲ σεμνὴ καὶ ἱερὰ ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπιβάλλουσα τοῦτο λέγει **«ἐπὶ τεκρῶ κατάγαγε δάκρυα»**, ἀπ' οὗ καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν **«ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐδάκρυσεν»**, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπιστηθίου αὐτοῦ φίλου.

Ἀποτείνοντας δὲ τέλος τὸν λόγον πρὸς τὴν νεωτέραν ἡμῶν γενεάν, τιθέμεθα τοὺς ἠρωϊκῶς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος πεσόντας ὑπόδειγμα μὲν ἀρετῆς καὶ πατριωτισμοῦ, σύμβολον δὲ τῆς ἐθνικῆς εὐεξίας καὶ βώμης, ἀντάξιον μὲν τῶν προγονικῶν ἡμῶν ἔργων, ἐφάμιλλον δ' ἐκείνων τῇ ἀρετῇ καὶ δόξῃ, ἀνετίθηλον μνήμης καὶ φημῆς διαρκοῦς καὶ πανδήμου, καθ' ὅσον **«ἀγῆρας ἡ δόξα τῶν ὑπὲρ πατριδος πεσόντων»**.
Γένοιτο!

ΝΕΟΝ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΓΕΩΡ. Γ. ΒΟΥΤΣΙΝΟΥ
ΕΝ ΣΥΡῶ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀθήναις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐργασθεὶς εἰς τὰ ἐκεῖ μεγάλα ὄρολογιοποιεῖται κ. Γ. Βουτσίνας συνέστησεν ὅδεον ὄρολοποιεῖον ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἀπέναντι τοῦ πριλοπλείου τοῦ κ. Μαρζακοῦ.

Ἐν αὐτῷ ἐπισκευάζονται ὄρολόγια παντῶς εἴδους, πωλοῦνται δὲ καὶ διάφορα τοιαῦτα εἰς πλουσίαν συλλογὴν.

Ἐπίσης ἐπισκευάζονται καὶ πωλοῦνται ἔσπρα δι' οἰκονομίας ἀρχαίων ἀνεπαρόχων.

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸν ιδιοκτήτην τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος ὅστις ὑπόσχεται τερεῖν ἐργασίαν καὶ τιμὰς εἰς πάντας πρὸς τὰς ἀνάγκαις.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Τοῦ κ. ΝΙΚ. Γ. ΣΙΜΟ

μετεφέρθη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ρήγα εἰς τὴν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κτήμα τοῦ κ. Γ. Μομάτη τὸ ὁποῖον ἀνεκάθεν ἐχρησίμευσεν ὡς Συμβολαιογραφεῖον.

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Όροι Συνδρομών

• Ενταύθα ετησία Δραχ. 10.	
” εξάμηνος 5.	
• Εν Αθήναις ἕτη λοιπῇ Ἑλλάδι . . 12.	
• Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 14.	

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρήσεις ἦτοι Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ’ ἀποκοπὴν.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΚΩΣΤΗΣ
ΚΑΤΙΝΑ Κ. ΜΠΑΤΣΗ**

Μὲ ἀνοιξιάτικα τριαντάφυλλα ὁ Ὑμέβαιος ἤρωσε χθὲς δύο τρυφεράς ὑπόξιεις τὸν κάλλιστον νέον κ. Κωνσταντίνον Π. Κωστὴν μηχανικὸν, καὶ τὴν ἀβρᾶν καὶ λίαν συμπαθεὴ Δεσποινίδα Κατίνα Κ. Μπάτση, προσφιλεῖ θυγατέρα τοῦ αἰδεσίμου ἱερέως Κων. Μπάτση. Τὸ ἐν στενῷ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων τελεσθὲν μυστήριον τοῦ γάμου ἡδολόγησε ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἀθανάσιος.

Εἰς τὸ τόσον ταυριαστὸ νεαρὸν ζεῦγος τὸ «Βῆμα» στέλλει τὰς πλεόν εὐλοκρινεῖς θερμοῦ καὶ ἐγκαρδίου τοῦ εὐχᾶς.

~~~~~

Ἡ Κυριακὴ Ἀργία

Ἐλάχιστοι καταστηματαῖται ὡρισμένων ἐπαγγελματιῶν ἔμμενοντες εἰς τὰς πρωτογένους αὐτῶν ἰδέας περὶ τῆς ἀλευθέριας καὶ ἀναπαύσεως τοῦ ἀτόμου, πειρώνται καὶ πάλιν τὴν κατάργησιν τῆς Κυριακῆς Ἀργίας, ὑποβαλλόντες πρὸς τοῦτο ἀναφορὰν εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Ἄν καὶ εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ἄνδρες οἳ οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Δημ. Συμβούλιον, δὲν εἴνε ποτὲ δυνατὸν νὰ δεχθῶσιν ὅτι οἱ ἄλλοι μικροεπιτηδευματῖται ἔχουσιν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει δίκαιον καὶ ἀδικον οἱ καθημερινῶς ταλαιπωρούμενοι καὶ κοπιῶντες διάφοροι ὑπάλληλοι, ἐν τούτοις θεωροῦμεν καθήκον μας ὅπως ἐπιστήσωμεν καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ σοφαροτάτου τούτου ζητήματος.

~~~~~

Πανηγυρεῖς.

Μετὰ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμ. ἡμῶν Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος ἡ παρά τῆς οἰκογενείας Κ. Βοκοποπούλου πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τελουμένη ἑορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, εἰς ἣν πρᾶσθησαν πολλοὶ ἐκ τῆς παρ’ ἡμῖν κοινωνίης τυχόντες θαυσιλῶν περιποιήσεων ἐκ μέρους τῶν ἑορταστῶν.

~~~~~

Ἐπίσης ἐν τῷ ἐν Ἀντ. Σύμφ. Ἐπισκόπῳ τῷ Ἁγ. Ἀθανασίου, ὁ ἀρχαῖος ἐμπορικὸς οἶκος τοῦ κ. Νικηφ. Γεωργιάδου ἐτέλεσε τὴν κατ’ ἔτος καὶ κατ’ ἀρχαῖον ἔθιμον θείαν λειτουργίαν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, χοροστατοῦντος τοῦ αἰδεσίμου ἱερέως κ. Μιχαὴλ Ρίτσου, ὅστις μετὰ τοῦ καλλιώνου ἱεροφάττου κ. Γρηγ. Βαληνδρᾶ προσέδωκεν αἰγλήν εἰς τὴν ἑορτήν.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς λιτανείας προσεφέρθησαν τοῖς κεκλημένοις ἀφθονά ἀναψυκτικὰ, πλεῖστα δ’ ὅσαι περιποιήσεις ἐγένοντο αὐτοῖς παρὰ τῆς ἑορταζούσης οἰκογενείας.

~~~~~

Ἐορτὴ Ἰ. Ναοῦ Ἀναστάσεως.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Δῆλι μεγαλοπρεπῆς ἱερεὺς Νηὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος τελεῖ αὐριον τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτὴν δι’ ἀρχιερατικῆς λειτουργίας. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ, κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἡ ἑορτὴ τελεσθῇ ὅσον ὅλον τε μεγαλοπρεπῆς, εἰμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι πάντες οἱ φιλέορτοι θέλουσι προσέλθει εἰς τὸν ἑορταζόντα Ναόν, ἐνθα θέλει ἐπιδαψιλευθῇ αὐτοῖς πᾶσα δυνατὴ περιποίησις.

~~~~~

Ἡ ἑορτὴ τῆς Σκοπευτικῆς.

Ἀύριον Κυριακὴν ἡ παρ’ ἡμῖν «Λαϊκὴ Σκο-

πευτικὴ Ἐταιρία» πανηγυρίζει τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἑορτὴν εἰς τὸ χωρίον Ἐπισκοπεῖο κατὰ τὸ ἐκδοθὲν πρόγραμμα τῆς, τὴν 9 1)2 π.μ. θέλουσι ἐκκινήσει ἅπαντα τὰ μέλη ἐκ τοῦ Συλλόγου, ἐφ’ ἀμαξῶν δὲ θὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐσχίην, ἐνθα θὰ τελέσωσιν Δοξολογίαν ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντων ἐταίρων αὐτῶν. Περὶ τὴν μεσημέριαν θέλει παραταθῆ πλούσιον γεῦμα, καὶ περὶ τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ὥραν τὰ μέλη θὰ ἀσκηθῶσιν εἰς διάφορα ἀγωνίσματα.

Εἰς τὸν τόσον κάλλιστον Σύλλογον τὸ «Βῆμα» εὐχεται πᾶσαν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ τόσον πατριωτικῶ ἔργου του.

~~~~~

Ἡ Ἐορτὴ τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐν τῷ παρὰ τὴν θέσιν «Πηγῇ» Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἐώρτασε ὁ παρ’ ἡμῖν Σύλλογος τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεώς του. Μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν ἐψάλη δοξολογία ὑπὲρ τῆς εὐδοξίας τοῦ ἔργου του, ἢν ἅπαντα τὰ μέλη παρηκολούθησαν ἐν κατανοῇ. Μετὰ τὸ τέλος προσεφέρθησαν σχετικὰ ἀναψυκτικὰ εἰς τε τὰ μέλη καὶ εἰς τοὺς παρευρεθέντας ἐκ τῶν κεκλημένων. Οὗτοι ἀποχωροῦντες ἠύχοντο τῷ κ. Προέδρῳ Ζ. Ἀντωνίῳ καὶ τῷ λοιπῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ πρόοδον καὶ ἐπιτυχίαν ἐντελεῖ διὰ τὸν καλὸν Σύλλογον ἐν τόσον ἐπαξίως διευθύνουσιν.

~~~~~

Ἐκδρομὴ τῆς «Χιακῆς Ἀδελφότητος» εἰς Χῆον.

Καθ’ ἃ πληροφοροῦμεθα λαμπρὰ προετοιμάζεται ἐκδρομὴ εἰς Χίον παρὰ τοῦ ἐνταύθα λαμπροῦ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν Σωματείου τῆς «Χιακῆς Ἀδελφότητος». Δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὴν ἐκδρομὴν ταύτην θὰ στέψῃ πλήρης ἐπιτυχία, διότι γνωρίζομεν τὸν ζῆλον δι’ οὗ ἐμπνέοντα οἱ διοικοῦντες τὸ εὐεργετικώτατον τούτου Σωματείου.

Ἄνεχώρησε χθὲς εἰς Ἀθήνας χάριν ὑποθέσεών του ὁ λαοφιλεὴς Δήμαρχός μας κ. Ἰωάννης Ζ. Πετροκόκκινος. Τὰ Δημορχικὰ καθήκοντα ἔχει ἀναλάβει πρὸ ἡμερῶν ὁ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸς κ. Ἐμμανουὴλ Κ. Τσιροπινᾶς, πρῶτος Δημορχικὸς Πάρεδρος.

Διῆλθεν ἐντεῦθεν, προερχόμενος ἐκ Κέας, ἐνθα διέμεινε ἐπ’ ἀδείᾳ ἡμέρας τινὰς χάριν ὑποθέσεών του, ὁ πρῶην βουλευτῆς καὶ τῶς Δήμαρχος Κέας κ. Κ. Γ. Ἱερομνήμων, ἔφεδρος ὑπάρχων, πολλὰς παρασχὼν ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς δύο ἡμῶν ἐνδόξους ἀγῶνας, ἐπιστρέφων εἰς Θεσσαλονίκην, ἧς ἀπὸ ἔτους περίπου διευθύνει εὐδοκίμως τὴν πολυάσχολον τοῦ μεγάλου αὐτῆς λιμένος ὕγειονομικὴν ὑπηρεσίαν.

Μετὰ τριήμερον ἐνταύθα διαμονήν, ἀνεχώρησεν ὁ κ. Γεώργ. Πάντος Διευθυντῆς τοῦ Κυλινδρομούλου τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

Ἐπιθεωρήσας κατὰ τὴν διαμονήν του τὸ ἐνταύθα Πρακτορεῖον τοῦ ἐν λόγῳ Κυλινδρομούλου, εὔρε τοῦτο ἐν πληρестάτῃ τάξει καὶ ἀκριβεῖ, εὐηρηστικήθῃ δὲ νὰ ἐκφράσῃ ἐπαινίου λόγους πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτετραμμένον κ. Ἀλέξ. Πάργην.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Μ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἀπεδίωσε καὶ ἐκηδεύθη ὁ σεβαστὸς συμπολίτης μας Θεόδωρος Μ. Ρηγόπουλος ἐβδομηκοντούτης σχεδὸν τὴν ἡλικίαν.

Ἡ κοινωνία μας ἐκτιμᾶσα τὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάτου ἀντεπροσωπεύθη κατὰ τὴν κηδείαν του ὑπὸ ἀρετῆς καὶ ἐκλεκτῆς μερίδος. Ὁ δὲ παρ’ ἡμῖν Σύνδεσμος τῶν Τηνίων οὗτινος μέλος καὶ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν ἐτύγχανεν οὗτος, ἐξέδωκε καὶ ἐτοιχοκόλλησε τὸ οἶκιον ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ψήφισμα.

Θερμῶς ἐπὶ τούτῳ συλλυπούμεθα τῇ τε συζῆγῳ καὶ λοιποῖς τοῦ ἐκλιπόντος συμπολίτου μας οἰκειοῖς ἐν αἷς καὶ τοῖς ἀνεψιοῖς του καὶ φιλιτάτοις ἡμῖν κ. κ. Μόσχῳ καὶ Νικολάῳ Γ. Ρηγόπουλῳ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τοὺς ὀπωσδήποτε λαβόντας μέρος εἰς τὴν δόξων ἡμῶν ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ

τοῦ φιλιτάτου μας συζῆγου, ἀδελφοῦ καὶ θεοῦ **ΘΕΟΔΩΡΟΥ** θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ συζυγος Οἱ ἀδελφοὶ Οἱ ἀνεψιοὶ Θεοδώρου Μ. Ρηγοπούλου

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Μητρικαὶ περιθάλψεις, ἱατρικαὶ βοήθειαι, λατρεῖα συζῆγου, δάκρυα, ἱκεταίαι, νεότης, τὰ πάντα ἐφάνησαν ἀνίσχυρα νὰ τὴν συγκρατήσωσιν ἐν τῇ ζωῇ καὶ μίαν ὥραιαν ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου, ποῦ ἔμοιαζε μὲ τὴν νηότη τῆς, ἀνέβη στοὺς οὐρανοὺς ἡ **Εὐ-αγγελία Ι. Κορολόγου.**

Καρδιά εὐαίσθητος καὶ χαρακτήρ ἀνίσχυρος εἰς κοσμικὰς ταλαιπωρίας, δὲν ἠδυνήθη ν’ ἀνθῆξῃ εἰς τὴν ἀπουσίαν προσφιλοῦς συζῆγου καὶ ἀφ’ ἧς ἡμέρας τὴν ἀπεχαιρέτα διὰ νὰ μεταβῇ ἐκεῖ ποῦ τὸν ἐκάλει ἡ πατρίς, ὁ φόβος τῆς καὶ ἡ ἀνησυχία διὰ τὴν ζωὴν του τὴν συνέτριψαν καὶ τὴν ἐμάρανον τόσον βραδέως ὅσον καὶ ἀσφαλῶς.

Ὁ θάνατός τῆς πρόωρος καὶ σκληρὸς δὲν συνέτριψε μόνον τοὺς οἰκειοὺς καὶ συγγενεῖς αὐτῆς οὔτινες ἀπαρηγόρητοι θρηνοῦν καὶ θὰ θρηνοῦν, ἀλλὰ καὶ πάντα γνωρίσαντα αὐτὴν διότι ἡ Εὐαγγελία οὐδένα ποτὲ ἐλύπησεν.

Πρότυπον συζῆγου καὶ φιλοστόργου μητρὸς εἶχεν ὡς μόνον τῆς μέλημα τὴν ἀνατροφὴν τῶν δύο μικρῶν τῆς τέκνων ἄτινα ἐπέπρωτο νὰ ἀφήσῃ τόσον ταχέως καὶ νὰ τὰ ἀποστερήσῃ τῆς στοργῆς τῆς καὶ τῶν περιθάλψεών τῆς.

Ἀπέθανε καὶ ἀνεπαύθη, ἀφήκε τὸν πρόσκαιρον τοῦτον βίον καὶ μετέβη ὅπου οὐκ ἔστι πόνος καὶ λύπη πλὴν ἀφήκε ἐν διαρκεί ἄλυτον ἄτυχεῖς γονεῖς, συζῆγον, τέκνα, συγγενεῖς καὶ πάντα γνωρίσαντα αὐτὴν οὔτινες δυσκολεύονται ἀκόμη νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἡ Εὐαγγελίτσα ἀπέθανε, ὅτι ἡ Εὐαγγελίτσα δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῇ ζωῇ.

Ὁ Θεὸς ὅμως ὅστις τὴν ἐκάλεισε πλησίον Του ἄς ἀναπαύσῃ τὴν καλὴν τῆς ψυχὴν καὶ ἡ γῆ ποῦ ἐκάλυψε τὸ σῶμα τῆς ἄς εἴνε κούφῃ.

Ἡ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Ἡ ἱατρικὴ συνιστᾷ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοιξεως μίαν μικρὰν θεραπείαν σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ζωογόνειν τοῦ αἵματος καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν, αἵτινες συνεσωρευθῆσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος. Κατόπιν τῶν διαφόρων κακοδιαθεσιῶν, ἄς κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν πάντες δοκιμάζομεν, εὐρίσκουμεν ὅτι μίαν τοιαύτην θεραπεία εἴνε ὄντως ἀπαραίτητος. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἐὰν δὲν ἀποβάλωμεν διὰ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ τὰς ἀκαθαρσίας, αἵτινες παρεσῆδυσαν εἰς τὸ σῶμα, θὰ ἐξέλθωσιν αὐταὶ κατὰ τρόπον ὅπως ἀνώμαλον, ἦτοι δι’ ἐξάνθημάτων, φλυκταινῶν, σπυριῶν ἢ γλυκιστικῶν οἰδημάτων.

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἴνε τὸ δραστικώτερον ἀνὰ ζωογονητικῶν τοῦ αἵματος.

Πολοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθῆκη εἰς τὰ ἐνταύθα φαρμακεῖα Π. Καρβιῶνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγερᾶκη καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλαῖς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλαῖς καὶ Σια, ἐστῶθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλλησιστί.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΖΩΑ

Ἡ τόσον ὀνομαστή διὰ τὴν εἰς πάντας τοὺς κλάδους πρόοδόν τῆς Ἐρμούπολης, ἥτις, δύναται τις εἰπεῖν, εἶνε σχολεῖον πολιτισμοῦ, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς γέμει συλλόγων καὶ σωματείων καὶ ποικίλων πολυωνύμων ἀδελφοτήτων καὶ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων καὶ ἐταιρειῶν καὶ τόσων ἄλλων ὁμοίας φύσεως ὁμίλων καὶ ομάδων καὶ ἐπιτροπειῶν κοινωνιστικῶν, κοινοφιλῶν, κοινωνοφελῶν καὶ ἀλληλεγγύης, τῶν ὁποίων ὅμως τινὲς δύναται τις εἰπεῖν περιτεύουσι ὡς οὐδένα πρακτικὸν ἐπιδιώκουσαι σκοπὸν, μᾶλλον δὲ συχνὰ γηγόμεναι πρόξενοι δημιουργίας ἀσκόπων καὶ ἀτελεσφόρων ζητημάτων, ἀφ' ἑτέρου δυστυχῶς, ὑστερεῖ εἰς ἓνα στοιχειώδη παράγοντα καὶ ἀπαραίτητον ὄρον ἐξανθρωπισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ καὶ παρουσιάζει ἐν μέγα κενὸν χαῖνον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ποτε ἐκ τῶν δυναμένων ἐσκέφθη νὰ προνοήσῃ, νὰ ἀσχοληθῇ καὶ νὰ πρωτοστατήσῃ, ἐν ᾧ εἰς πάντα τὰ πεπολιτισμένα καὶ μᾶλλον προωδευμένα ἔθνη τῆς Γῆς λειτουργοὺν περισσότερα τοῦ ἐνὸς τοιαῦτα ἐξανθρωπιστικά, ἐξευγενιστικά καὶ ἐκπολιτιστικά ἔργα. Οὐδεὶς ποτε ἐσκέφθη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἴδρυσιν μιᾶς Ἐταιρείας φιλοζώων. Ἡ ἴδρυσις τοιαύτης φιλοζωϊκῆς ἐταιρείας, πλὴν τῆς ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως πανθομολογουμένης μορφωτικῆς, ἐξανθρωπιστικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἐπιδράσεως τῆς διὰ τῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἐπιδολῆς πρὸς τὴν αὐμπάθειαν καὶ ἀγάπην τῶν ἀκάκων καὶ ἀχωρίστων συντρόφων τοῦ βίου μας, τῶν ἀφωτισμένων καὶ πιστῶν φίλων μας τῶν ἀπαραιτήτων τούτων βοηθῶν καὶ συνεργατῶν καὶ εὐεργετῶν μας, τῶν χορηγῶν τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν των, τῶν παραγωγῶν καὶ προμηθευτῶν τῶν πρώτων εἰς τὴν συντήρησίν μας ἐφοδίων, τῶν αἰτίων τῆς συστάσεως καὶ ἀναπτύξεως καὶ πρόοδου τῶν πολλαπλῶν βιομηχανικῶν κλάδων ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ πρώτου ἀνθρώπου καὶ προπάτορός μας Ἀδὰμ, τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ἀχωρίστων συνοδῶν μας καὶ ἀπαραιτήτων συντηρητῶν, ἐφοδιαστῶν καὶ συμπολεμιστῶν μας, τῶν ὑφισταμένων καὶ συμμετασχόντων τῶν νικῶν, τῆς εὐημερίας καὶ εὐτυχίας καὶ δόξης μας ἢ τῶν ἐναντίων τούτοις καὶ ἀνευ λοιπῶν τῶν ὁποίων ὁ βίος μας ἢ ὑπαρξίς μας ἦθελεν εἶσθαι προβληματικῆ, ἔχει, λέγομεν, καὶ τοὺς ὑψηλοὺς καὶ εὐγενεῖς σκοποὺς τῆς.

Δὲν παρέρχεται ἡμέρα σχεδὸν καθ' ἣν νὰ μὴ γινώμεθα θεάται ἀγρίων σκηνῶν καὶ ἐκδηλώσεως κακούργων ἐνστίκτων ἐκ μέρους τινῶν κτηνάνθρωπων πάσης ἡλικίας κατὰ τῶν ἀκάκων ζώων. Ἴπποι, ἴμιονοι, ὄνοι, βρέες, ἀρνία, κατσίκια, σκύλοι, γάτοι, παντὸς εἶδους, ἀγρίως καὶ ἀσπλάγχχνως καταδυναστεύονται ἢ φονεύονται, εἴτε χάριν παιδιᾶς, εἴτε ἔνεκα ἀπληστίας τῶν ἀκορέστων ἐκμεταλλευτῶν κυρίων των ἢ τῶν ὑπερβατῶν τούτων ἢ καὶ αὐτῶν τῶν τέκνων των, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ πρὸ τῶν ὁμιμάτων τῶν πεπολιτισμένων θεωρουμένων θεατῶν καὶ τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας, τερπομένων ἴσως καὶ καγχάζοντων. Σκέλεθρα κυριολεκτικῶς, κατατρυχόμενα ὑπὸ τῆς πεῖνης καὶ τῆς δίψης, μὲ τὴν γλῶσσαν κρεμαμένην πηχιαίαν καὶ μὲ πληγὰς τεραστίας καὶ χαινοῦσας καὶ ἀποζούσας, παραπαίοντα, ταλαντευόμενα, γογγύζοντα καὶ ἀσθμαίνοντα, εἶνε ὑποχρεωμένα τὰ δύσμοιρα νὰ σύρονται καὶ ἀπάγονται βία πρὸς τὸν σφαγιασμὸν, τὸν πνιγμὸν, τὸν λιθοβολισμὸν, νὰ σύρουσι ἢ νὰ φέρουσι βάρη ἀσυγκρίτως ὑπέριστα τῆς ἐν πλήρει ὑγείᾳ καὶ ἀκμῇ καὶ χορτασμῷ φυσικῆς των ἰσχύος καὶ ἀντοχῆς, τὴν ἔλλειψιν τῶν ὁποίων ἀναπληροῦν, κατὰ τὴν στρεβλὴν καὶ κτηνώδη ἀντίληψιν τῶν ὀδηγῶν των, ὅχι ἢ ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλον τροφήν καὶ τὸ νερὸ, ὅχι ἢ ἀπαιτούμενη ἀνάπαυσις καὶ περιποίησης καὶ κοφύλαξις ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἀσθενείας ἢ κακουχίας ἢ ἀπειλῆς τοιαύτης, ἀλλ' ἢ ἀνηλεῆς ραδδισμὸς δίχην τωνατικῶν ἐνεσσεων μέχρι τελείας ἐξαντλήσεως καὶ συχνότατα μέχρι θανάτου. Πρὸ τοῦ συγκινητικοῦ τούτου θεάματος, ἀντὶ νὰ συγκινηθῇ ὁ κτηνάνθρωπος ὀδηγὸς, ἐκσπᾶ εἰς ὕβρεις καὶ βλασφημίας κατὰ τοῦ θύματος του, κατὰ τῆς μοίρας του καὶ κατὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνου, διότι ἔχασε τὸ πᾶν καὶ βλέπει μὲ βλακώδη ἀπορίαν καὶ ἀπελπισίαν τὸ ἀπροσδόκητον διὰ τὴν κτηνώδη ἀντίλη-

ψίν του δυστύχημά του, οὕτως αὐτὸς εἶναι αὐτοῦργος. Καὶ ὅμως δὲν μεταμελεῖται δὲν ἔχει οὐδὲ τὴν στοιχειώδη συναίσθησιν ὅτι καὶ τὰ ζῶα αἰσθάνονται ὡς αὐτὸς, ὅτι ὑποφέρουσι ὡς αὐτὸς, ὅτι καὶ αὐτὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς συνεπειὰς τῶν κακουχιῶν καὶ ὅτι περιστοιχίζονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς καὶ ἐκεῖνος κινδύνων καὶ συνεπειῶν τῆς κακῆς μεταχειρίσεως, τῆς κακῆς διαίτης, τῆς ὑπερκοπώσεως, τῶν δυναστειῶν. Τί δὲ νὰ εἴπωμεν διὰ τὸ σπαρακτικὸν θέαμα τῶν πτηνῶν, τῶν ἀρνῶν, τῶν ἐριφίων κλπ. τῶν κρεμαμένων ἐπὶ ὄρας ἄνω κάτω ἐκ τῶν τεσσάρων ποδῶν ὁμοῦ δεδεμένων καὶ ἀσπαιρόντων εἰς τὸν φέροντα βραχίονα τοῦ ἀσπλάγχχνου καὶ ἀσυγκινήτου κομιστοῦ του νησιτικῶν καὶ διψασμένων καὶ κατακτυπημένων καὶ ἐπομένως ἀρρώστων;

Καὶ ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην παριστάμεθα θεαταὶ τοιούτων φρικωδῶν κτηνάνθρωπικῶν καὶ κομιταζιδικῶν τερατογεννημάτων, οὐδεὶς ποτε ἐκ τῶν πεπολιτισμένων χρηματιστῶν ἐσκέφθη νὰ προβῇ εἰς ἐν μέτρον προνοίας ἐξ ἐκεῖνων τῶν μέτρων, ἅτινα προβλέπει καὶ ὑπαγορεύει ὁ στοιχειώδης πολιτισμὸς καὶ ὁ κοινωνισμὸς, τὰ διδάγματα τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐν γένει παιδείας, ἢ μόρφωσις καὶ οἱ νόμοι, ἢ εὐσπλαγχνία καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ βίου, ὅστις, λέγομεν, ἀνευ τῶν ζώων τούτων ἦθελεν εἶσθαι προβληματικὸς. Καὶ αὐτὴ ἡ δημιουργία τοῦ Κόσμου διδάσκει ὅτι ἀφ' οὗ πρώτον ὁ δημιουργὸς, ὡς πάνσοφος προνοητὴς οἰκοκύρης ἠτοίμασε ὅλα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, τελευταῖον ἐπλασε τὸν ἀνθρώπον διὰ νὰ τὰ εὐρῇ ἔτοιμα, νὰ τὰ μεταχειρισθῇ νὰ ζήσῃ, διότι ἀνευ αὐτῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ζήσῃ, νὰ συντηρηθῇ. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὸν ὅστις θέλει τολμήσῃ νὰ κόμῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην παρατήρησιν εἰς τὸν ἀγρίον βασανιστῆν ἢ θὰ εἰρωνεύθῃ ἢ θὰ ἐμπαυχθῇ ἢ θὰ περιφρονηθῇ ἢ θὰ ὑδρωσθῇ, ἢ τὸ πολὺ, ἐὰν τῷ εἴπῃ τις, «ἀν ἦθελε καὶ αὐτὸς νὰ τὸν βασανίσουν ἔτσι», δὲν θὰ δυστάσῃ ν' ἀπαντήσῃ στωϊκώτατα, βλακωδέστατα, σκαιότατα, κατηλικώτατα, κουσαδοκικώτατα: «ἄσε με ἤσυχο, ἐγὼ δὲν εἶμαι γάδαρος, μουλάρη, ἄλογο, σκύλος, γάτος, ἀρνὶ, πουλὶ κλπ.» τῶν ὁποίων ὅμως ὑπολείπεται κατὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν χρησιμότητα καὶ τὰ αἰσθημάτων, ἅτινα ἀθρόοτα καὶ εἰλικρινέστατα καὶ ἀφιλοκερδέστατα ἐκδηλώνουσι τὰ ἄκακα ζῶα τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀφοσίωσίν των τὴν λατρείαν των πρὸς τὸν κύριόν των.

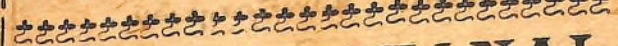
Διὰ τοὺς σκληροκαρδίους αὐτοὺς θὰ ἦρκει ἴσως καὶ μόνῃ ἡ γνώσις τοῦ νηπιακοῦ στοιχοῦργήματος, ὅπως τοὺς συγκρατεῖ ἀπὸ τῆς ἀσπλάγχχνίας πρὸς τὰ ζῶα,

Μὴ τὰ ζῶα βασανίσῃς
τάβλαβα (μᾶλλον δὲ εὐεργετῆσαι) μὴ τ' ἀφανίσῃς,
καὶ αὐτὰ ὡς σὺ ἐπίσης
νεύρα ἔχουσι καὶ αἰσθῆσαι, κλπ.

Δι' ὅλα αὐτὰ φρονούμεν ὅτι ἡ ἴδρυσις μιᾶς Φιλοζωϊκῆς ἐταιρείας ἀπὸ μέρους κεφαλαιοῦχων καὶ ἐπιχειρηματιῶν ἦθελεν ἀποβῆ, πλὴν τῶν ἄλλων ὕλικῶν ἀγαθῶν καὶ σχολεῖον πολιτισμοῦ, καὶ σωφρονιστῆριον τῶν ἀγρίων καὶ ἀγροίκων βασανιστῶν κτηνάνθρωπων. Καταστατικὰ καὶ κανονισμοὶ καὶ ὀδηγίαι τοιούτων διὰ νόμων λειτουργούντων φιλοζωϊκῶν ἐταιρειῶν ὑπάρχουν εἰς ξένας γλώσσας, ἅτινα δύναται οἱ ἐπιθυμοῦντες καὶ δυνάμενοι κεφαλαιοῦχοι καὶ ἐπιχειρηματῆται νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν των καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόσουν. Καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ ἱδρῦθη πρὸ ἐτῶν τοιαύτη, ὡς καὶ σύλλογοι πρὸς προστασίαν τῶν κυνῶν. Ἐὰν δὲ αὐτοὶ δὲν εὐκαιροῦν, ἄς καταβάλουν τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια καὶ ἀναλαμβάνουν ἄλλοι τὰ περαιτέρω. Ἐστῶσαν δὲ βέβαιαι ὅτι θέλουσι ἀνακηρυχθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἔθνικὸν εὐεργέται. Ἡ ἔλλειψις φιλοζωϊκῆς ἐταιρείας ἀπὸ μίαν πόλιν, οἷα ἡ Ἐρμούπολις, εἶνε σημεῖον ὀπισθοδρομήσεως μὴ ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς ἀλματικές ἐκπολιτιστικὰς προόδους τοῦ αἰῶνος μας' εἶνε κενὸν χαῖνον δεόμενον ἀμέσου καὶ ταχέως συμπληρώσεως. Εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι ἡ Σκοπευτικὴ καὶ Κυνηγετικὴ ἐταιρεία δύναται νὰ πρωτοστατήσῃ καὶ νὰ ἐπιληφθῇ ὡς ἀρμοδιωτέρα, τοῦ σωτηρίου τούτου ἔργου.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως φρονούμεν ὅτι ἡ ἀστυνομία δέον νὰ λάβῃ μέτρα τινὰ αὐστηρὰ κατὰ τῶν βασανιστῶν καὶ ἀπλήτων ἐκμεταλλευτῶν τῶν ἀκάκων ζώων. Ἀλλὰ καὶ συχνὰ διδασκαλία ὑπὸ μορφῆν διαλέξεων εἰς τὰ ἐργατικά σωματεῖα εἶνε ἀπαραίτητοι ἀποβλέπουσαι εἰς

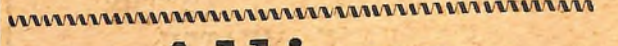
τὴν χρησιμότητα τῶν ζώων καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς αὐτὰ. Ὁ λαὸς ἔχει ἀνάγκην μορφώσεως πραγματικῆς. *

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ Continental

Τελειωτάτου συστήματος ἀνώτεραι παντὸς ἄλλου συστήματος λειτουργοῦσαι μόνον διὰ χαρακτῆρων ἐκ μετάλλου ἀντιπροσωπεύονται ἐν Σύρῳ παρὰ τοῦ κ.

N. Ἀλεξάνδρου
'Αντὶ Δραχ. **600** ἐκάστη.
'Ελευθέρᾳ ἐξόδῳ καὶ τελωνείου.

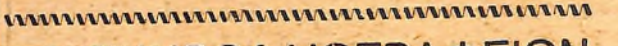

Allianz

Μεγίστη Ἀσφαλιστ. Ἐταιρεία ἐν Βερολίνῳ.

'Εναντι τῆς Πυρκαϊᾶς ὅροι καὶ συμφωνίαι λίαν συμφέρουσαι.

Πράκτωρ
N. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟῦ κ. ΝΙΚ. Γ. ΣΙΜΟΥ

μετεφέρθη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ρήγα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού κτήμα τοῦ κ. Ι. Μαυρομάτη τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν ἐχρησίμευεν ὡς Συμβολαιογραφεῖον.

ΣΑΠΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ Ἔργοστάσιον
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ
κατασκευάζει
τὸν γνησιώτερον
Κρητικὸν Σάπωνα.

Τὸ Κατάστημα προσφέρει 20,000 φράγκα ἀμοιβὴν εἰς ὄντινα ἀνακαλύψῃ νοθεῖαν ἢ οἰανδήποτε ἐπιβλαβὴ ὕλην εἰς τὰ Σαπῶνια τὰ φέροντα τὴν σφραγίδα τοῦ Καταστήματός μας.

Καθαρίζει χωρὶς νὰ καταστρέφει τὰ Ἐνδύματα.

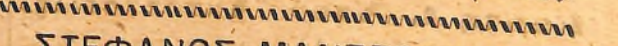
ΝΕΟΝ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΓΕΩΡ. Γ. ΒΟΥΤΣΙΝΟΥ
ΕΝ ΣΥΡῳ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀθήναις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐργασθεὶς εἰς τὰ ἐκεῖ μεγάλα ὀρολογοποιεῖα κ. Γ. Βουτσίνας συνέστησεν ἴδιον ὀρολογοποιεῖον ἐν τῇ ἄγορᾳ καὶ ἀπέναντι τοῦ πλοπωλείου τοῦ κ. Μπραγκοῦ.

Ἐν αὐτῷ ἐπισκευάζονται ὀρολόγια παντὸς εἶδους, πωλοῦνται δὲ καὶ διάφορα τοιαῦτα εἰς πλουσίαν συλλογὴν.

Ἐπίσης ἐπισκευάζονται καὶ πωλοῦνται δίοπτρα δι' οἰκνηδῆποτε ὀφθαλμικὴν ἀνεπάρκειαν. Συνιστῶμεν θερμῶς τὸν ἴδιοκτῆτην τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος ὅστις ὑπόσχεται στερεὰν ἐργασίαν καὶ τιμὰς εἰς πάντας προσιτάς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού Καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Δημ. Α. Γλύκα πωλοῦνται Καπνὰ καὶ Σιγαρέττα ὄλων τῶν ἐνταῦθα Καπνοπωλείων πρὸς τοῦτοις ἐν αὐτῷ πωλοῦνται καὶ τὰ παφημισμένα Καπνὰ ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν μεγάλων ἐν Ἀθήναις Καπνοπωλείων Γιαννουκάκη καὶ Πρωτόπαπα.